Nr 164

av fru Holmqvist m. fl.
om prövning av hyra för inneboenderum.

Det lagförslag som antogs av 1968 års riksdag på grundval av Kungl. Maj:ts proposition 1968:91 innefattar ett direkt besittningsskydd för bostadshyresgäst. Denna reform innefattar inte den kategori boende som hyr möblerade eller omöblerade rum. Redan i samband med behandlingen av propositionen förelåg en motion, i vilken yrkades att i princip samma prövning av skäligheten i hyressättningen skall gälla även för inackorderingsrum samt del (delar) av lägenhet som gäller på den övriga hyresmarknaden. År 1969 yrkades i motion II:166, med samma motivering, att den då tillsatta ungdomsbostadsutredningen skulle få i uppdrag att utreda frågan om skälighetsprövning av hyressättning för inackorderingsrum och del i lägenhet. Riksdagen beslöt enligt motionsyrkandet.

Ungdomsbostadsutredningen framlade under 1970 ett slutbetänkande, SOU 1970:43. På grundval av ifrågavarande riksdagsskrivelse har utredningen behandlat frågan om skälighetsprövningen. Utredningen kom dock till den slutsatsen att, med hänsyn till inneboenderummens rättsliga läge och de svårigheter som föreligger att på denna väg reglera villkor och hyra, utredningen inte fann skäl att föreslå några särskilda skyddsbestämmelser för hyresgäster till dessa rum. Utredningen fann det också mindre lämpligt att kräva besittningsskydd till inneboenderum för att kunna upprätthålla en effektiv hyresspärr, särskilt som sådana åtgärder skulle kunna innebära en permanentning av inneboendesystemet till nackdel för såväl hyresgäst som uthyrare. I ett annat sammanhang anför dock utredningen att åtgärder för att begränsa inneboendeformens avigsidor bör vidtagas i samhällets regi, med hänsyn till att "det även i framtiden kommer att finnas möblerade hyresrum på bostadsmarknaden". Utredningen anser att en sanering kan ske genom inrättande av kommunal rumsförmedling. Sådan förmedling finns också på några orter i landet.

I och för sig har vi ingenting emot ett system med kom-

munal rumsförmedling, men detta löser inte de problem vi tagit upp. Missförhållanden — i form av uppskörtningar på marknaden för inneboenderum — kommer att kvarstå, eftersom kommunen inte kommer att kunna utöva något inflytande på hyressättningen och det dessutom fortfarande kommer att finnas en privat hyresmarknad. Kostnadsfrågan för dem som är beroende av denna boendeform har således inte tagits upp av utredningen, utan man diskuterar endast frågan om förmedlingen som ren service. Remissinstanserna har därför inte heller haft anledning att gå in på frågan om skälighetsprövningen.

Av såväl motionen II:166 som tredje lagutskottets utlåtande nr 11 år 1969 framgår det klart att frågan om skälighetsprövningen borde utredas. Vi hänvisar till motionen och utskottsutlåtandet.

Den fråga vi tog upp har således fortfarande inte varit föremål för utredning, och problemen kvarstår därför olösta. Frågan om ett rättsligt skydd för inneboende, avseende hyressättningen, bör därför bli föremål för utredning.

Med hänvisning till ovanstående hemställer vi

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning av frågan om skälighetsprövning av hyressättning för inneboenderum.

Stockholm den 20 januari 1971

MARY HOLMQVIST (s) GÖRDIS HÖRNLUND (s)

GUNBJÖRG THUNVALL (s) KURT HUGOSSON (s)

ALF PETTERSSON (s)
i Malmö